

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles; och torde Utskottet företaga alla de förändringar, det kan finna behovet påkalla.

Stockholm den 26 Januari 1886.

J. P. Nilsson

från Kalmar län.

N:o 65.

Af Herr **A. P. Lind:** *Om ändrad lydelse af 70 § i Kongl. förordningen den 21 Mars 1862 om kommunalstyrelse på landet.*

Genom Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 21 Mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet stadgas i 70 §, att öfver de skattskyldige, som sina kommunalstyrelse vid uppbördsstämman ej inbetalt, och för hvilka kommunalstämman ej beviljat afskrifning, upprättar kommunalnämnden restlängd, som inom två månader efter uppbördsstämman afslutande skall till kronofogden i orten öfverlemnas, och åligger honom att de resterande utskylderna i vederbörlig ordning indrifva och till nämnden redovisa, samt att kronofogden vid indrifvandet af dessa medel eger att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos de restskyldige tre procent af det resterande beloppet; och enligt Kongl. Maj:ts kungörelse den 19 Maj 1876 om förändrad lydelse af 6 § 4 mom. i stadgan angående fjerdingmän den 1 Juni 1850, eger fjerdingmannen, då han anlitas om dessa utskylders indrifning, af denna provision bekomma hälften.

Vid indrifvandet af dessa resterande kommunalutskylder tillgår i allmänhet sålunda, att kronofogden icke direkt vänder sig till fjerdingmannen, utan begagnar kronolänsmannen som mellanlänk samt med-

delar honom ordres att behörigen indrifva och redovisa dessa medel. Kronolänsmannen i sin ordning anser sig tvungen taga fjerdingmannens hjälp i anspråk. Och som med indrifningen af dessa medel äro förenade stora kostnader och besvär, bland annat länsmannens eller fjerdingmannens skyldighet att betala vittne, som biträder vid utmätningen, anses det bra oegentligt och obilligt, att kronofogden för ringa eller intet besvär skall uppbära hälften af indrifningsprocenten. Det vore efter mitt förmenande mera öfverensstämmande med full rättvisa och billighet, att den, som egentligen verkställer indrifvandet af resterande kommunalutskylder, denne må nu vara kronofogde, länsman eller fjerdingman, helt och hållet får bekomma denna procent.

Jag vågar därför vördsamt hemställa, att Riksdagen ville för sin del besluta,

att mom. 2 i 70 § af Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 21 Mars 1862 angående kommunalstyrelse på landet, sådant detta lagrum lyder i Kongl. kungörelsen den 29 Juni 1866, måtte erhålla sådan förändrad lydelse:

Vid indrifvandet af dessa medel eger *indrifvaren* att såsom uppbördsprovision jemväl uttaga hos de restskyldige 3 procent af det resterande beloppet och densamma sig till godo beräkna.

Stockholm den 25 Januari 1886.

A. P. Lind.